

ДЕМЬОХІНА О.О., доц., НТУ «ХПІ», м. Харків
ГОРДІЄНКО Д., студент, НТУ «ХПІ», м. Харків

«ЗЕЛЕНИЙ» ВЕКТОР РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Сучасна глобальна економіка характеризується численними кризами та дисбалансами ринкового механізму, що впливають на добробут населення, поглиблюють соціальні проблеми і в цілому загрожують соціальній стабільності. Зокрема, слід зазначити, що нинішня модель соціально-економічного розвитку

більшості країн призвела до загострення глобальних екологічних проблем, позначившись на забрудненні атмосфери, ґрунтів, вод, втраті лісів і спустошенні територій. Значною мірою це зумовлено забрудненням навколишнього природного середовища внаслідок провадження виробничої діяльності підприємствами гірничодобувної, металургійної, хімічної промисловості та паливно-енергетичного комплексу. Ці проблеми притаманні й Україні, про що свідчать цифри та факти. Так, на промислове виробництво припадає 58% забруднення повітря, 61% споживання електроенергії та понад 25% - первинних ресурсів. Енергоємність ВВП України в рази перевищує середню енергоємність ВВП розвинутих країн. Це обумовлює постійне відставання України у світових рейтингах конкурентоспроможності (у 2016 р. Україна займає 85 місце серед 138 країн) та якості життя (63 місце серед 133 країн).

Високий рівень енергоспоживання відносно до рівня ВВП є результатом відсутності інвестицій у модернізацію промисловості з часів розладу Радянського Союзу. Недостатнє впровадження енергоефективних технологій в Україні не тільки обмежує її конкурентоспроможність, а й є причиною негативного впливу на навколишнє середовище на місцевому та глобальному рівнях. Ситуація погіршується також за рахунок збільшення кількості випадків перевищення встановлених нормативів гранично допустимих викидів забруднюючих речовин стаціонарними джерелами. Основними причинами цього є недотримання